

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 158/2/2011

Sentința civilă nr. 2593
Ședința publică din 10.04.2012
Curtea constituită din:
Președinte: Alina Șuțu
Grefier: Miron-Cornel Olaru

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul TULCAN IOAN.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 06.03.2012 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a acorda părților posibilitatea de a depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 13.03.2012, 20.03.2012, 27.03.2012, 03.04.2012 și la data de azi, 10.04.2012.

C U R T E A,

Asupra prezentei cauze constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 10.01.2011, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a solicitat a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ce-l privește pe pârâtul TULCAN IOAN.

În fapt, arată reclamantul că, prin cererea nr. P 3260/06/09.08.2006 formulată de Centrul pentru Studii și Dezvoltare Comunitară, se solicita verificarea, în temeiul fostei legi 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, în ceea ce îl privește pe pârât, în calitate de șef catedră în cadrul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, cerere care, ținând cont de faptul că la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, verificările prevăzute de lege, demarate în urma solicitării invocate, se aflau în derulare, potrivit art. 33 alin. 1, precum și a art. 3 lit. s) din OUG nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, este legală.

Astfel cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/690/08.03.2010, pârâtul Tulcan Ioan a fost recrutat la data de 04.07.1981, de către U.M. 0225 (subunitate a Centrului de Informații Externe) pentru „rezolvarea unor sarcini specifice muncii noastre cu ocazia plecării la studii în R.F.G.”. La aceeași dată a semnat Angajament, atribuindu-i-se numele conspirativ „MUREȘAN”/„MUREȘANU”.

Astfel, apreciază reclamantul, se impune a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Tulcan Ioan, analizându-se relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reținute în Nota de Constatare nr. DI/I/690/08.03.2010.

Pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ două condiții. Prima, ca informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, și, cea de-a doua, ca informațiile prevăzute la prima condiție să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În ce privește prima condiție, apreciază reclamantul că este îndeplinită. Reține nota informativă furnizată de către pârât la data de 30.09.1981, în care a informat următoarele: „Dl. G. este doctorand în anul 11 la Institutul Teologic din București. Este stabilit de câțiva ani în R.F. G. /.../ Într-o zi, fiind la masă, după unele discuții cu caracter generai, banal, a început să insinueze câte ceva cu privire la situația din țara noastră, și anume că nu este bine aprovizionată populația, apoi a vorbit de transporturile în comun de aici, de situația Bisericii noastre, în special raporturile ei cu statul și spunea textual: <la noi statul nu se

amestecă în treburile Bisericii>. După câteva încercări de lămurire, de clarificare a cunoștințelor lui despre noi, n-a mai spus nimic, dar în tăcerea lui se putea citi perseverența lui în convingerile sale proprii”.

Este evident că asemenea informații, privind comentarii legate de nivelul și politica statului în domeniul cultelor, să se refere la atitudini potrivnice regimului persoana semnalată de către pârât intrând în acest fel în atenția organelor de Securitate: „informatorul a fost instruit să adâncească datele de cunoaștere asupra elementului și să furnizeze noi informații în legătură cu G. A.”

Face trimitere reclamantul și nota informativă furnizată de către pârât la data de 29.01.1982, olografă, semnată cu numele conspirativ „MUREȘAN”, în care relatează o discuție purtată de doctoranzi ai Institutului Teologic cu un preot din Baia Mare, privind greco-catolicii din nordul Ardealului: „Deși neorganizați vizibil, ei au un totuși aprox. trei episcopi care funcționează clandestin, săvârșind diferite slujbe în case particulare. Spre exemplu, unul dintre episcopi este I. D., cu domiciliul stabil într-o localitate de lângă Baia Mare, iar în acest oraș are și un apartament personal”. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, Biserica Română Unită „a fost singura Biserică suprimată de autoritățile comuniste, prin decretul nr. 358 din 1 decembrie 1948, iar aproape întreaga elită ecleziastică (episcopi, canonici, preoți - profesori și protopopi) a fost aruncată în sistemul carceral comunist./.../ Rămăși fără biserici, din iarna anului 1948, o parte din enoriașii uniți au început să frecventeze lăcașurile de cult romano-catolice, iar unii clerici clandestini au decis, pentru a fi cât mai aproape de comunitățile greco-catolice, să adopte ritul latin” (f. 464 - 465). O parte însemnată a clerului greco-catolic a funcționat însă în clandestinitate și tocmai aceasta parte a Bisericii Greco-Catolice a prezentat o importanță deosebită pentru organele de Securitate, ca parte a poliției politice. În acest context, delațiunea pârâtului privind existența unor episcopi ce săvârșesc slujbe în case particulare și nominalizarea unuia dintre ei, să se refere la atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, materialul informativ fiind trimis spre exploatare la U.M. 0610.

Apreciază reclamantul că și cea de-a doua condiție, ca informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

Deci, informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, și a dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, s-au invocat art. 3 lit. s), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, art. 33 alin. 1 ale OUG nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5, lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, și dispozițiile articolului 112 C.p.civ.

Pârâtul Tulcan Ioan a formulat întâmpinare la data de 04.10.2011, solicitând respingerea, ca neîntemeiată, a acțiunii.

Analizând actele depuse la dosar, Curtea reține următoarele:

Pârâtul a semnat angajamentul de colaborare cu Securitatea la 4 iulie 1981, fiindu-i atribuit numele conspirativ „MUREȘAN”/„MUREȘANU”.

Pârâtul a furnizat în scris, prin nota din 30.01.1981 (fila 282), informații referitoare la G.A.:

„Dl. G. este doctorand în anul II la Institutul Teologic din București. Este stabilit de câțiva ani în R.F. G. /.../ Într-o zi, fiind la masă, după unele discuții cu caracter general, banal, a început să insinueze câte ceva cu privire la situația din țara noastră, și anume că

nu este bine aprovizionată populația, apoi a vorbit de transporturile în comun de aici, de situația Bisericii noastre, în special raporturile ei cu statul și spunea textual: <la noi statul nu se amestecă în treburile Bisericii>. După câteva încercări de lămurire, de clarificare a cunoștințelor lui despre noi, n-a mai spus nimic, dar în tăcerea lui se putea citi perseverența lui în convingerile sale proprii.”

Conform notei ofițerului de securitate, „informatorul a fost instruit să adâncească datele de cunoaștere asupra elementului și să furnizeze noi informații în legătură cu G. A.”

La 29 ianuarie 1982, pârâtul a scris și semnat „Mureșan” nota (fila 303) în care relatează o discuție purtată de doctoranzi ai Institutului Teologic cu un preot din Baia Mare, privind greco-catolicii din nordul Ardealului: „Deși neorganizați vizibil, ei au un totuși aprox. trei episcopi care funcționează clandestin, săvârșind diferite slujbe în case particulare. Spre exemplu, unul dintre episcopi este I. D., cu domiciliul stabil într-o localitate de lângă Baia Mare, iar în acest oraș are și un apartament personal”.

Conform notei ofițerului, materialul informativ a fost trimis spre exploatare la U.M. 0610.

În drept,

Conform art. 2 lit. b teza I din O.U.G. nr. 24/2008, prin „colaborator al Securității” se înțelege „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Curtea apreciază că informațiile furnizate de pârât prin notele sus menționate fac referire la atitudini care sunt potrivnice regimului comunist (comentarii critice la adresa politicii economice, la adresa relației dintre stat și biserică, funcționarea clandestină a serviciilor religioase), vizând îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului-dreptul la viață privată, dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul TULCAN IOAN, domiciliat în Arad, , județul Arad.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

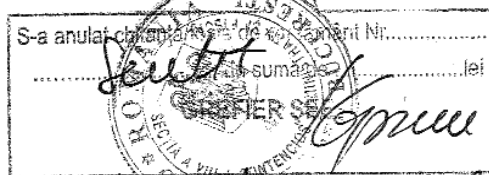
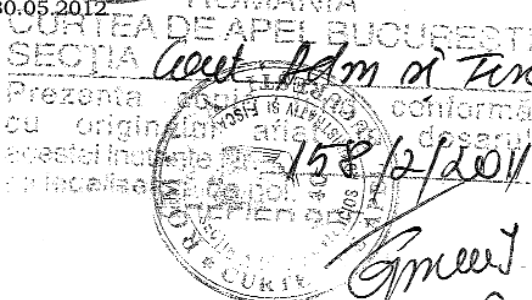
Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 10.04.2012.

PRESEDINTE

GREFIER,

Red. A.S./M.C.
4 ex./30.05.2012

Definitivă a m. Terrecabeta p.m.
Resp. Dec. nr. 7799/17.12.2011
în Dec. 158/2/2011 Dec.